

Shiraz-Beethoven.ir

فهرست

۱۳	درآمد
۱۷	عناصر موسیقی فیلم
۲۰	موسیقی ملودیک
۲۱	موسیقی غیرملودیک
۲۲	موسیقی تماتیک
۲۳	موسیقی مینی مالیستی
۲۵	تم های نینو روتا برای فدریکو فلینی
۲۸	شیخ سفید
۲۹	ولگردها
۲۹	جاده
۳۰	شیادان
۳۱	شب های کابیریا
۳۱	زندگی شیرین
۳۳	بوکاچیو هفتاد
۳۳	هشت و نیم
۳۴	ساتیریکون
۳۴	آمارکورد
۳۵	رم
۳۶	کازانووا
۳۷	میکلوش روژا
۴۳	موريس ژار و موسیقی فیلم های دیوید لین

Shiraz-Beethoven.ir

لورنس عربستان	۴۶
دکتر ژواگو	۴۶
دختر رایان	۴۷
گذرگاهی به هند	۴۹
برنارد هرمن و دنیای وهمناک آلفرد هیچکاک	۵۱
مایکل نای من و موسیقی مینی مالیستی	۵۹
شبی با پیانوی مایکل نای من	۶۷
میکس تئودوراکیس و ملودی های انقلابی	۷۱
زد (Z)	۷۳
حکومت نظامی	۷۶
جری گلداسمیت و موسیقی دینامیک اش	۷۹
انیو موریکونه و وسترن اسپاگتی	۸۷
خوب، بد، زشت	۸۹
زیگنیو پریزنر و موسیقی رنگ های کیشلوفسکی	۹۳
آبی؛ آزادی، برابری و برادری	۹۵
سفید؛ اندوه لهستانی	۹۹
قرمز؛ عشق و خیانت	۱۰۳
آهنگ های برگزیده ی اسکار	۱۰۹
(۱۹۳۴-۱۹۳۹)	۱۱۱
(۱۹۴۰-۱۹۴۵)	۱۱۴
(۱۹۴۶-۱۹۵۰)	۱۱۶
(۱۹۵۱-۱۹۵۴)	۱۱۸
موسیقی فیلم های برناردو برتولوچی	۱۲۱
رؤیابین ها؛ مه ۶۸ به روایت برتولوچی	۱۲۳
آسمان سرپناه؛ نغمه های بیابان	۱۲۷
زیبایی ربوده شده؛ معصومیت و لذت بلوغ	۱۳۰
موسیقی فیلم های کارلوس سائورا	۱۳۵
موسیقی فیلم های رابرت آلتمن	۱۴۱
نشویل؛ در ستایش موسیقی کانتری آمریکایی	۱۴۳
پِرری هوم کامپنین؛ آخرین شب یک رادیو	۱۴۵
موسیقی فیلم های کلاسیک	۱۴۹
اتوبوسی به نام هوس	۱۵۱
آسانسور به سوی سکوی اعدام؛ جاز نیمه شب	۱۵۵
ایزی رایدز؛ موسیقی جوانان عصیانگر	۱۵۹

- ۱۶۵ بچه‌ی رزمی؛ لالایی شیطان
- ۱۷۱ پاریس بلوز؛ در ستایش پاریس و موسیقی جاز
- ۱۷۷ پرواز بر فراز آشیانه‌ی فاخته
- ۱۸۳ راک؛ آمیزه‌ای از موسیقی کلاسیک، دیسکو و هوی متال
- ۱۸۷ کابوی نیمه‌شب
- ۱۹۱ موسیقی سیتمای ملل
- ۱۹۳ موسیقی فیلم‌های خاورمیانه
- ۱۹۹ بابل؛ موسیقی جهان
- ۲۰۷ ببرخیزان / اژدهای پنهان: سمفونی آب
- ۲۱۱ خانه‌ی خنجرهای پرنده
- ۲۱۷ ابدیت و یک روز؛ سرودی غم‌انگیز در ستایش زندگی
- ۲۲۳ شکلات؛ ملودی‌های شیرین
- ۲۲۷ بازگشت؛ از موسیقی ارکسترال تا موسیقی فلامنکو
- ۲۳۳ سینما پارادیزو
- ۲۳۷ در حال و هوای عشق
- ۲۴۳ فریدا
- ۲۴۹ بیانیست؛ نغمه‌های سرد شوین
- ۲۵۵ موسیقی سینمای معاصر آمریکا
- ۲۵۷ رفقای خوب
- ۲۶۱ روی خط گام بز؛ جانی گش، اسطوره‌ی موسیقی کانتری
- ۲۶۷ خاطرات یک گیشا؛ تلاقی موسیقی شرق و غرب
- ۲۷۱ تاوان؛ موسیقی زیبای ماشین تحریر
- ۲۷۷ میدنایت اکسپرس؛ نوای سینتی سایزر
- ۲۸۱ فهرست شیندلر
- ۲۸۷ ترور جسی جیمز به وسیله‌ی رابرت فورد بزدل؛ غم‌نامه‌ای برای جسی جیمز
- ۲۹۳ خون به پا می‌شود
- ۲۹۹ گوست داگ: روش سامورایی؛ در ستایش فرهنگ سامورایی و رپ
- ۳۰۵ راه فنا
- ۳۱۱ آلمانی خوب
- ۳۱۷ پاریس تگزاس؛ ترکیب موسیقی بلوز و کانتری
- ۳۲۳ پالپ فیکشن؛ رویکرد عامه‌پسند به موسیقی فیلم
- ۳۲۷ پلاتون
- ۳۳۱ آه برادر کجایی؛ وقتی هومر کانتری می‌خواند
- ۳۳۵ فارست گامپ
- ۳۳۹ داستان استریت؛ ریتم جاده

Shiraz-Beethoven.ir

هنر سینما هنری است که با هنرهای دیگر از جمله نقاشی، رقص و موسیقی ارتباط تنگاتنگی دارد. موسیقی یکی از عناصر مهم فیلم‌ها به‌ویژه فیلم‌های داستانی است و غالباً فیلم‌سازان از آن برای انتقال بهتر ایده‌های خود و افزایش تأثیرات دراماتیک و حسی فیلم استفاده می‌کنند.

موسیقی فیلم از دوران صامت تا امروز راه درازی را طی کرده و به‌عنوان عنصر مکمل و جدایی‌ناپذیر یک فیلم، سبک‌ها، فرم‌ها و ژانرهای متنوعی را به خود دیده است. تحولات موسیقی فیلم در طی سال‌ها، تابع تغییر سبک‌ها، مکتب‌ها، ژانرها و جریان‌های سینمایی بوده است. آهنگ‌سازان بزرگی در این حوزه وارد شدند و با به کارگیری خلاقیت، استعداد و مهارت‌های منحصر به فردشان، نه تنها به غنای آثار سینمایی یاری رساندند بلکه آثار فراموش‌ناشدنی و ماندگاری از خود به جا گذاشتند. امروز، موسیقی فیلم، تفاوت‌های چشم‌گیری با گذشته دارد و با پیچیده‌تر شدن زبان سینما و فرم‌های بصری و روایت‌پردازی، فرم‌های موسیقی فیلم نیز تغییر کرده و شکل‌های پیچیده‌تری به خود گرفته است. در این فاصله، نه تنها درک تماشاگران سینما از موسیقی فیلم تغییر کرده بلکه به همان نسبت، خواست‌ها و انتظارات آن‌ها از این هنر نیز دگرگون شده است. با این حال هنوز هستند کسانی که همانند ایگور استراوینسکی شأن موسیقی را بالاتر از سینما می‌دانند و مثل او بر این باورند که «موسیقی هنری پراج‌تر از آن است که به خدمت هنرهای دیگر درآید.» (سی سال سینما، احمد ضابطی جهرمی، نشر نی، ص ۴۱۳).

Shiraz-Beethoven.ir

میکلوش روزا، آهنگ‌ساز برجسته‌ی مجارستانی، یکی از سرشناس‌ترین نام‌های دنیای موسیقی فیلم است. کسی که در طی ۴۰ سال فعالیت حرفه‌ای خود برای بیش از صدها فیلم موسیقی نوشته و سه بار به‌خاطر فیلم‌های بن هور (۱۹۵۹)، طلسم شده (۱۹۴۶) و زندگی دوگانه (۱۹۴۷)، برنده‌ی جایزه‌ی اسکار شده است.

روزا متولد بوداپست مجارستان است. مادرش پیانیست بود و او از سن هفت‌سالگی پیانو و ویلن می‌نواخت. روزا به تشویق استادان بزرگ خود، بلا بارتوک و زولتان کودای، تحصیلات خود را در زمینه‌ی موسیقی در لایپزیک، پاریس و لندن انجام داد. او با این‌که تأثیر زیادی از موسیقی فولکلوریک مجارستان گرفت اما هیچ‌گاه مثل بارتوک و کودای به جمع‌آوری این نوع موسیقی علاقه نشان نداد بلکه استعداد خود را وقف آهنگ‌سازی برای فیلم کرد.

روزا در اواخر دهه‌ی سی، با ساختن موسیقی فیلم شوالیه‌ی بدون زره، ساخته‌ی ژاک فدر، کارش را در سینما شروع کرد. اما با پیوستن به کمپانی فیلم‌سازی^۱ که متعلق به الکساندر کوردا، هم‌وطن سینماگر او بود و ساختن موسیقی فیلم دزد بغداد، ساخته‌ی لودویک برگر، به شهرت رسید و توجه هالیوود را به خود جلب کرد.

با شروع جنگ جهانی دوم در اروپا، روزا همراه الکساندر کوردا به آمریکا مهاجرت کرد و به یکی از پرکارترین آهنگ‌سازان سینمای آمریکا بدل شد. در این دوره است که

او تعدادی از بهترین موسیقی‌های خود را برای فیلم‌های نوآر و تریلر مثل غرامت مضاعف بیلی وایلد، آدم‌کش‌ها، جنگل آسفالت جان هیوستون و طلسم شده‌ی هیچکاک ساخت. تسلط او بر موسیقی و سینما و خلاقیت شگفت‌انگیز او در زمینه‌ی موسیقی فیلم باعث شد که روزاً بتواند برای ژانرهای متفاوت از فیلم‌های نوآر گرفته تا فیلم‌های حماسی و تاریخی موسیقی بنویسد. بنابراین حوزه‌ی کار او بسیار وسیع است و از والس شیزوفرنیک مادام بواری گرفته تا موسیقی پرهیجان و رمزآلود طلسم شده و موسیقی شاد و سرخوشانه‌ی سفرهای سندباد را دربر می‌گیرد. از این نظر سبک کار او شباهت زیادی به کارهای موریس ژار و انیو موریکونه دارد.

شیوه‌ی آهنگ‌سازی میکلوش روزا تأثیر عمیقی بر آهنگ‌سازی چون برنارد هرمن، لولا شفرین و جری گلداسمیت گذاشته است. در واقع شفرین و گلداسمیت هر دو از شاگردان او بوده‌اند.

روزا آهنگ‌سازی بود که توانست بین آثار سینمایی خود و آثاری که به‌طور مستقل در زمینه‌ی موسیقی کلاسیک و سمفونیک تولید کرد، تعادل ایجاد کند. به‌عبارت دیگر، بین آثار سینمایی روزا و موسیقی‌های سمفونیک او تفاوت چندانی نیست. یعنی موسیقی‌هایی که برای فیلم‌ها ساخته، اغلب به موسیقی‌های کلاسیک و مجلسی شبیه‌اند. این گرایش غریزی به موسیقی کلاسیک همراه با توجه آگاهانه‌ی او به ملودی و ارکستراسیون‌های بزرگ، باعث شده که موسیقی‌هایی که او برای فیلم نوشته، همواره جدا از آن فیلم‌ها قابل شنیدن باشد اگرچه این با هدف موسیقی فیلم‌چندان جور در نمی‌آید، چه این موسیقی برای فیلم‌های بزرگ حماسی یا تاریخی مثل بن هور، شاه شاهان یا ال سید باشد چه برای فیلم‌های ملودرام رومانتیکی مثل مادام بواری.

میکلوش روزا در دهه‌ی پنجاه، به کمپانی «مترو گلدوین مایر» پیوست و مدت ۱۲ سال منحصراً برای تولیدات این کمپانی موسیقی نوشت. روزا کار آهنگ‌سازی را در هالیوود زمانی شروع کرد که موسیقی فیلم‌ها شکلی سانتیمانتال و رومانتیک داشت. اما موسیقی روزا موسیقی‌ای رئالیستی و غیر سانتیمانتال بود.

با این‌که روزا در زمینه‌ها و ژانرهای مختلف موسیقی ساخته است اما شهرت او بیش‌تر به‌خاطر ساختن موسیقی فیلم‌های حماسی و تاریخی و غالباً با درون‌مایه‌های مذهبی است (مثل بن هور، شاه شاهان، ال سید و کیو وادیس).

روزا یکی از معدود آهنگ‌سازانی است که مفهوم موسیقی برای فیلم‌های حماسی و تاریخی را دریافت و تشخیص داد که موسیقی یک فیلم حماسی یا مذهبی چگونه باید

باشد. در سال ۱۹۵۱، روزا موسیقی فیلم کیو وادیس، ساخته‌ی مروین لروی را نوشت. برای ساختن موسیقی این فیلم، روزا تحقیقات گسترده‌ای انجام داد تا هرچه بیش‌تر به شکل و حالت موسیقی رم باستان نزدیک‌تر شود. او با استفاده از سازهای ضربی کهن و شیپورهایی با تنالیده‌های متنوع توانست موسیقی رم باستان را بازسازی کند. موفقیت این فیلم باعث توجه هالیوود به ژانر فیلم‌های حماسی تاریخی شد. خصوصاً با ابداع پرده‌های عریض و سینماسکوپ، ساختن فیلم‌های عظیم و باشکوه براساس داستان‌های اسطوره‌ای و مذهبی انجیل و تورات، به گرایشی مسلط در سینمای هالیوود تبدیل شد. پس از آن، روزا موسیقی فیلم‌های بن هور (۱۹۵۹)، شاه شاهان و ال سید را نوشت که فیلم بن هور، سومین جایزه‌ی اسکار را برای او به ارمغان آورد. اما موسیقی ال سید در میان کارهای حماسی و تاریخی روزا، از جایگاه خاصی برخوردار است.

ال سید فاقد مضمون مذهبی بن هور و شاه شاهان بود اما درون‌مایه‌ی حماسی آن قدرت‌مندتر از فیلم‌های دیگر بود و موسیقی روزا به‌خوبی فضای حماسی فیلم و اسپانیای عهد قرون وسطی را ترسیم می‌کرد.

روزا در سال ۱۹۹۵ در سن ۸۸ سالگی درگذشت. او در حال نوشتن سوئیت‌های کورال براساس اسطوره‌های مذهبی کتاب مقدس بود که مرگ به او مهلت نداد اما کارهای او بعدها توسط دوستان و شاگردان او تکمیل شد. آخرین کار روزا در سینما ساختن موسیقی فیلم کمدی «مرده‌ها چهارخانه نمی‌پوشند» (۱۹۸۳) ساخته‌ی کارل رینر بود.

Shiraz-Beethoven.ir

راکی؛ آمیزه‌های از موسیقی کلاسیک، دیسکو و هوی متال

کارگردان: جان جی اویلدن

آهنگ‌ساز: بیل کونتی

فیلم راکی به کارگردانی جان جی اویلدن و با بازی سیلوستر استالونه، داستان مشت‌زن جوان و آماتوری است به نام راکی بلوئا که برای رسیدن به مقام قهرمانی در بوکس در مسابقه‌ای سخت و هیجان‌انگیز با آپولو کرید، قهرمان سیاه‌پوست مشت‌زنی، شرکت می‌کند. فیلم‌نامه، نوشته‌ی خود استالونه است و ایده‌ی آن بعد از دیدن مسابقه بین محمدعلی کلی و چاک وینر به ذهن او رسید. کمپانی یونایتد آرتیست بعد از خواندن فیلم‌نامه تصمیم گرفت آن را با شرکت جیمز کان یا برت رینولدز بسازد اما استالونه ساخته شدن آن را منوط به حضور خود به‌عنوان بازیگر نقش اول کرد.

سرانجام یونایتد آرتیست با بازی استالونه در نقش اصلی موافقت کرد و فیلم راکی با بودجه‌ای نسبتاً اندک در مقیاس هالیوود (چیزی نزدیک به یک و نیم میلیون دلار) ساخته شد اما بیش از صد و بیست میلیون دلار فروش کرد و به سه جایزه‌ی اسکار بهترین فیلم، بهترین کارگردانی و بهترین تدوین دست یافت.

موفقیت عظیم راکی در گیشه باعث شد که قسمت‌های دیگری نیز براساس همین شخصیت و ماجراهای او ساخته شود که آخرین آن، راکی بلوئا محصول ۲۰۰۶ است.

راکی محصول دهه‌ی هفتاد است. یعنی دوره‌ای که سینماگران مستقل و جوانی مثل فرانسیس فورد کاپولا، وودی آلن، مارتین ریت، سیدنی پولاک، مارتین اسکورسیزی و

آلن جی پاکولا موج تازه‌ای در سینمای آمریکا راه انداخته‌اند. رئالیسم و فضای تاحدی سیاه آن متأثر از فضای غالب بر فیلم‌های سینماگران جوان و روشن فکر و معترض این دوره است. موفقیت راکی در برابر فیلم‌هایی چون شبکه و راننده تاکسی واقعاً حیرت‌آور بود و الهام‌بخش بسیاری از فیلم‌های ورزشی این دوره و دوره‌های پس از آن شد. راکی، یک قهرمان سنتی و یک گلائیاتور نیست بلکه آدمی معمولی است با تمام نقطه‌ضعف‌های یک آدم عادی. او بی‌نزاکت و تاحدی احمق است و آرمان‌های کوچکی در سر دارد. برخلاف فیلم گاو خشمگین اسکورسیزی، راکی فیلمی درباره‌ی افسوس‌ها، حسرت‌ها و فرصت‌های از دست رفته است.

موسیقی فیلم راکی ساخته‌ی آهنگ‌سازی است به نام بیل کونتلی. وی یکی از موفق‌ترین آهنگ‌سازان سینما و تلویزیون آمریکا در دهه‌های هفتاد و هشتاد است.

کونتلی کارش را در سینما در اواخر دهه‌ی شصت با ساختن موسیقی فیلم ایتالیایی کاندیدا شدن برای قتل شروع کرد. بعد از آن برای فیلم‌های بلوم عاشق و (Harry a Tonto) از ساخته‌های پل مازورسکی، موسیقی نوشت اما با موسیقی فیلم راکی بود که نام‌اش سر زبان‌ها افتاد. کارهای کونتلی در تلویزیون بسیار موفق بود و چندین بار جوایز تلویزیونی امی را برای موسیقی سریال‌های موفق و محبوب هالیوود مثل شمال و جنوب و سرنوشت به دست آورد.

موسیقی فیلم‌های فقط به‌خاطر چشمان تو، از مجموعه‌ی جیمز باند، آبی بزرگ، ساخته‌ی لوک بسون، گلوریا، ساخته‌ی جان کسه‌ویتس و ماجرای توماس کراون از ساخته‌های دیگر بیل کونتلی است.

در سال ۱۹۹۵، انجمن آمریکایی آهنگ‌سازان، مؤلفان و تهیه‌کنندگان سینما، جایزه‌ی ساوند ترک طلایی را به‌خاطر یک عمر فعالیت هنری بیل کونتلی در سینما و تلویزیون به او اهدا کرد.

تم اصلی فیلم راکی آهنگی است با عنوان (Gonna Fly Now) که در تمام قسمت‌های مجموعه‌ی راکی شنیده می‌شود. این آهنگ در سال ۱۹۷۷ در صدر جدول آهنگ‌های پرفروش سال ۱۹۷۷ قرار گرفت.

آهنگی ملودیک با تمی حماسی و شورانگیز که آمیزه‌ای از موسیقی کلاسیک، دیسکو و اندکی هوی متال است و یکی از بهترین قطعه‌هایی است که برای یک فیلم ورزشی ساخته شده و به‌خوبی هیجان فزاینده و روح مبارزه در صحنه‌های

مبارزه‌ی قهرمانی راکی را به تماشاگر منتقل می‌کند. بخش مهمی از انرژی و تحرک فیلم راکی و روح حماسی آن مدیون این قطعه موسیقی زیبا و پرهیجان است.

علاوه بر تم اصلی، ساوند ترک فیلم راکی متشکل از برخی ترانه‌های مشهور راک است که خوانندگان و گروه‌های مشهور راک دهه‌های هفتاد و هشتاد اجرا کرده‌اند. یکی از این گروه‌ها، گروه موسیقی (Survivor) است که در سال ۱۹۷۷ به‌وجود آمد و اعضای آن جیم پتریک و فرانکی سالیوان بودند. آهنگ (Eye of the Tiger) یا چشم ببر یکی از مشهورترین آهنگ‌های این گروه است که در قسمت سوم راکی شنیده می‌شود. این گروه، آهنگ دیگری نیز با عنوان (Burning Heart) یا قلب سوزان اجرا کرده‌اند که در راکی چهار (۱۹۸۵) استفاده شده است.

جیمز براون، آهنگ‌ساز و خواننده‌ی سرشناس موسیقی راک اند رول، سول، آراند بی و فانک است که دو سال قبل درگذشت. او را «پدر موسیقی سول و فانک» نامیده‌اند. آهنگ (Living in America) که در فیلم راکی چهار شنیده می‌شود، آهنگی از جیمز براون است با شعری از چارلی وید نایت.

راکی فقط فیلمی درباره‌ی ورزش و مسابقه‌ی بوکس نیست بلکه داستان رومانیتیک و عاشقانه‌ای نیز در کنار آن بین راکی بلوئا و معشوق او، ادرین، جریان دارد. این وجه رومانیتیک و لطیف فیلم باعث تعدیل فضای خشن و مردانه‌ی آن شده است. برخی از آهنگ‌ها و ترانه‌های فیلم بیان‌گر این عشق است از جمله آهنگی که جان کفرتی در فیلم می‌خواند با عنوان (Hearts on Fire)، قلب‌ها در آتش.

جان کفرتی از خوانندگان سرشناس راک در دهه‌های هفتاد و هشتاد و خواننده‌ی گروه راک بیور براون است. وینسن دی کولا که شعر این آهنگ را سروده، آهنگ‌ساز، نوازنده، شاعر و از چهره‌های خلاق و نوآور موسیقی راک در آمریکاست. آهنگ «جنگ»^۱ نشان‌گر خلاقیت و نبوغ او در این زمینه است. این آهنگ نیز هماهنگی دقیقی با صحنه‌های مبارزه‌ی راکی و حریفان او دارد. شعر آن هم از بیل کونتلی است.

Shiraz-Beethoven.ir

سینما پارادیزو

کارگردان: جوزپه تورناتوره
آهنگ‌ساز: انیو موریکونه

سینما پارادیزو عنوان فیلمی است از سینمای ایتالیا به کارگردانی جوزپه تورناتوره که انیو موریکونه، آهنگ‌ساز سرشناس ایتالیایی موسیقی آن را ساخته است.

این فیلم که محصول ۱۹۸۸ است، نخستین همکاری موریکونه با تورناتوره محسوب می‌شود، همکاری‌ای که بعد از آن با فیلم مالنا ادامه می‌یابد. سینما پارادیزو، برنده‌ی جایزه‌ی ویژه‌ی هیئت داوران کن و اسکار بهترین فیلم خارجی شده و موریکونه نیز به‌خاطر آن، جایزه‌ی بهترین موسیقی فیلم از بفتا را به‌دست آورد.

انیو موریکونه یکی از پرکارترین آهنگ‌سازان موسیقی فیلم در جهان است که در ژانرهای مختلف و برای بیش از ۵۰۰ فیلم و سریال تلویزیونی، موسیقی نوشته است. آهنگ‌سازی که با بسیاری از کارگردان‌های بزرگ سینمای ایتالیا مثل پیر پائولو پازولینی، برناردو برتولوچی، لیلیانا کاونی، لینا ورتمولر، مارکو فرری، مارکو بلوکیو، جولیانو مونتالدو، الیو پتری، فرانکو زفییرلی و سرژو لئونه کار کرده، اما شهرت جهانی خود را

مدیون موسیقی‌هایی است که برای ژانر فیلم‌های وسترن اسپاگتی خصوصاً فیلم‌های «سرچو لئون» یعنی، خوب، بد و زشت، به‌خاطر یک مشت دلار و روزی روزگاری غرب ساخته است. استفاده از صدای واقعی حیوانات و صدای سوت انسان در این فیلم‌ها یکی از نوآوری‌های موریکونه در زمینه‌ی ساخت موسیقی فیلم است. فعالیت موریکونه تنها محدود به سینمای ایتالیا نشده و او برای برخی از فیلم‌سازان مطرح هالیوود مثل جان هیوستون (انجیل)، رولاند جافی (مأموریت)، و برایان دی پالما (تسخیرناپذیران) نیز موسیقی ساخته است. ویژگی عمده‌ی آثار موریکونه برای سینما، کیفیت ارکسترال و تونال آن‌هاست که در حجم وسیعی اجرا می‌شود که نمونه‌ی آن همین موسیقی فیلم سینما پارادیزو است که یکی از مشهورترین و زیباترین آثار موریکونه به حساب می‌آید.

سینما پارادیزو درباره‌ی عشق است: عشق به سینما، عشق به کودکی، عشق به زادگاه و مردم آن و عشق به دختری جوان، زیبا و دست‌نیافتنی.

داستان فیلم روایت زندگی سالواتوره (با بازی ژک پرن)، فیلم‌ساز مشهوری است که خاطرات دوران کودکی و نوجوانی خود را به یاد می‌آورد. سالواتوره با شنیدن خبر مرگ آلفردو، آپاراتچی سینما پارادیزو (با بازی به یادماندنی فیلیپ نواره)، بعد از سی سال دوری به دهکده‌اش در جنوب سیسیل باز می‌گردد تا در مراسم تدفین او شرکت کند. کسی که عشق به سینما را در وجود او شعله‌ور ساخت و رابطه‌ای پدر-فرزندی با او داشت.

سینما پارادیزو در ستایش سینما و درباره‌ی جادوی آن است و برای نسلی از تماشاگران سینما که برای‌شان فیلم دیدن در سالن‌های تاریک در کنار جمعیتی انبوه و روی پرده‌ی بزرگ، تنها شکل واقعی سینما بود، بسیار نوستالژیک است. خصوصاً نسل پیش از تولد دی‌وی‌دی و ماهواره و مالتی پلکس سینما. روزگاری که سینما جزئی از زندگی مردم بود و رؤیاهای آن‌ها را می‌ساخت.

موسیقی این فیلم نیز جزو تفکیک‌ناپذیر آن است و نقش مهمی در ساختن فضای عاشقانه و نوستالژیک فیلم و تقویت موقعیت‌های دراماتیک آن دارد. موریکونه براساس تم اصلی فیلم که تم عشق است، برای تک‌تک صحنه‌های مهم فیلم قطعه‌های جداگانه‌ای نوشته که حس‌های متضاد غم و شادی و تلخی و شیرینی را با هم در خود دارد.

آندره موریکونه، پسر جوان انیو موریکونه که آهنگ‌ساز خلاق است، پدرش را در

ساختن موسیقی این فیلم همراهی کرده است. تم عشق که برای فلوت و سازهای زهی نوشته شده و روایت‌گر عشق پرشور سالواتوره به الناست، کار این آهنگ‌ساز جوان است.

Shiraz-Beethoven.ir